

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Ligbrænding af 1. April 1892, jfr. Lov Nr. 51 af 5. Marts 1910.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 179).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Fra Landstinget er hertil oversendt Forslag til Lov om Ændring i Lov om Ligbrænding af 1. April 1892, jfr. Lov Nr. 51 af 5. Marts 1910.

Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, har der i de senere Aar stadig været klaget over, at vore Regler om Ligbrænding var for strenge; navnlig krævede man meget strenge Former overholdt ved Afgivelse af Erklæringen om, at man ønskede Ligbrænding, endvidere i Henseende til, at der af forskellige Grunde altid, forinden Ligbrænding foretoges, skulde foreligge en Erklæring fra en Embedslæge; endvidere er der klaget over, at Lig af Børn ikke kunde blive brændt, idet Børn ikke havde tilstrækkelig Myndighed til at afgive den krævede Erklæring. Ligbrændingsforeningen har gentagne Gange henvendt sig til Ministeriet. Ministeriet besluttede derfor at udarbejde et Lovforslag. Dette Lovforslag har nu været behandlet i Landstinget og er dèr blevet modtaget med Velvillie fra alle Partiernes Side.

De Forandringer, der tilsigtes ved Lovforslaget, gaar ud paa at lette Ligbrænding baade i Henseende til den Alder, man skal have for at afgive retskraftig Erklæring, i Relation til Kravet om Erklæring fra Embedslæge og i Relation til, at Formerne ikke behøver at være de strenge, der hidtil har været fastsat.

Lovforslaget er vedtaget i Landstinget, og jeg tillader mig at anbefale det til det høje Tings velvillige Behandling.

Moltesen: Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget i Landstingets Affattelse. Der er i denne taget behørigt Hensyn baade til dem, som skal dø, og til dem, som lever derefter. Der kunde i denne Sammenhæng maaske tales en Del om, hvor konservativ Følelsen overhovedet er paa dette Omraade, men den danske Lovgivningsmyndighed har taget et fornuftigt Hensyn til denne Følelse, saaledes at vi derigennem ser de Fremskridt, der er

i Betragtningen af dette Forhold fra den Gang, der lovgaves derom i 1892, og indtil nu. Nu er Tanken om Ligbrænding blevet en Tanke, der har Hjemstedsret i de fleste Kredse her i Landet, først og fremmest naturligvis i Bykredse. Der er i dette Lovforslag taget de videst mulige Hensyn dertil. Der kan, hvad jeg har set i Landstingsudvalgets Betænkning, være nogle, der kunde ønske at gaa videre. Jeg mener, at det Tempo, man har taget denne Sag i, er særdeles fornuftigt og klogt, og at det Skridt, som endnu muligvis staaar tilbage, nemlig at man lader de efterlevende afgøre Sagen, naar blot den afdøde ikke i levende Live bestemt havde forbudt, at hans Legeme skulde fortæres af Ilden, kan man tage næste Gang. Jeg tillader mig at foreslaa, at man bliver staaende ved det, Landstinget har vedtaget.

Hækkerup: Under Behandlingen af dette Lovforslag i det andet høje Ting udtalte et Par Medlemmer, at de vedblivende havde den største Sympati for det, de kaldte den gammeldags kristelige Begravelse i Jord. Denne Sympati, som vistnok endnu er meget almindelig i Befolkningen, kan jeg saa udmærket godt forstaa, og vi, som er Tilhængere af Ligbrændingssagen, ønsker ikke at lægge Tilhængerne af den gammeldags Begravelsesform det mindste Halmstraa i Vejen. Det, vi beder om, er blot, at man ikke fra Statsmagtens og Lovgivningsmagtens Side lægger os unødige Hindringer i Vejen for den Begravelsesform, som tiltaler vor Følelse mest.

Da jeg ved Finanslovsforslagets første Behandling rettede Henstilling til den højtærede Justitsminister om at fremsætte et Lovforslag til Ændring af Ligbrændingsloven — jeg takker, fordi denne Henstilling er blevet fulgt —, udtalte jeg, at et saadant Lovforslag naturligvis ikke kunde eller burde behandles ud fra politiske Synspunkter. Det mener jeg fremdeles, og jeg vil tilføje, at det kan og bør heller ikke behandles ud fra en religiøs Opfattelse. Alle politiske og alle religiøse Opfattelser har sikkert deres Tilhængere ogsaa i Spørgsmaalet om Ligbrændingssagen. Det, der er det afgørende for, om man er Tilhænger af Ligbrænding, er jo rent æstetiske Grunde; men der kan dog ogsaa være, om jeg saa maa sige, mere haandgribelige Argumenter; og der er saadanne, der taler til Gunst for Ligbrænding. Der er f. Eks. sanitære Hensyn. Selv om det er overdrevent, naar det undertiden bliver paastaat, at der